

ת"פ 43162/02/16 - מדינת ישראל נגד אברהם חיט

בית משפט השלום בקריית גת

ת"פ 43162-02-16 מדינת ישראל נ' חיט

ת"פ 56251-02-16 מדינת ישראל נ' חיט

בפני בעניין: כבוד השופטת טל לחיאני שהם
מדינת ישראל
באמצעות עו"ד לי גורמן ועו"ד נעמה
קלאוס
נגד
אברהם חיט- באמצעות ב"כ עו"ד שרית עוז
הנאשמים

גזר דין במסגרת בקשה להפקעת צווי מבחן ושל"צ

1. בפניי בקשה מאת שירות המבחן לדון מחדש בצווי של"צ ומבחן שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר דין שניתן ביום 16/05/18.

במסגרת גזר הדין, נדון הנאשם בגין ביצוע עבירות גניבה, ניסיון גניבה ופריצה לעסק ועבירת החזקת נכס החשוד כגנוב.

כעולה מגזר הדין, ביום 10/07/17 גנב הנאשם בושם בשווי 820 ש"ח.

עוד עולה כי ביום 17/08/15 ניסה הנאשם, יחד עם אחר, לפרוץ לבית עסק כדי לגנוב קופסאות סיגריות אלא שהגעת שוטר ותפיסת הנאשם בכף מנעו ביצוע העבירה.

כן עולה כי ביום 13/05/15 החזיק הנאשם בשעונים מסוגים שונים.

במעמד גזר הדין, על אף חומרת העבירות, ריבוי ועברו הפלילי של הנאשם, בשים לב להמלצת שירות המבחן, כיבד בית המשפט את הסכמת הצדדים והסתפק בענישה צופה פני עתיד לצד צו מבחן למשך שנה וצו של"צ בהיקף של 140 שעות.

במעמד גזר הדין הוזהר הנאשם מהשלכות אי עמידה בצווי המבחן והשל"צ.

כ- 4 חודשים לאחר מתן גזר הדין, ביום 04/10/18, הגיש שירות המבחן בקשה לדיון מחדש. מהתסקיר שהוגש עלה כי הנאשם שולב בקבוצת צעירים. בתחילה התקשה לשתף פעולה בהליך הטיפול, אך בהמשך הצליח לשתף מעולמו

הפנימי והחל לבחון באופן ראשוני דפוסיו.

עוד עלה כי הנאשם התייצב לבדיקת שתן אחת שנמצאו בה שרידי סם מסוג קנאבוס.

בחודש יולי, לאחר שהובהר לנאשם כי עליו להתחיל בביצוע שעות השל"צ ולמסור בדיקות שתן נוספות, זומן הנאשם לשיחה במשרדי שירות המבחן. במעמד שיחה זו טען הנאשם כי מעוניין לסיים ההשתתפות בקבוצה, אינו מעוניין להמשיך להגיע לבדיקות לגילוי שריד סם ואינו מעוניין לבצע שעות השל"צ.

משכך, העריך שירות המבחן כי "אין בעונש שהוטל עליו לסייע בצמצום הסיכון בהתנהגותו".

2. בדיון מיום 22/05/19 עתרה ב"כ הנאשם ליתן לנאשם הזדמנות נוספת לשתף פעולה עם שירות המבחן.

באת כוח המאשימה התנגדה לבקשה. מעבר לאמור בתסקיר שירות המבחן הפנתה ב"כ המאשימה לגיליון רישום פלילי עדכני של הנאשם ממנו עולה כי ביום 31/10/18 נדון הנאשם בגין ביצוע עבירת גניבה שבוצעה ביום 06/05/18. דהיינו, מספר ימים טרם מתן גזר הדין בתיק זה, ביצע הנאשם עבירה נוספת.

במעמד הדיון אף הבהיר הנאשם כי הוא מבקש לאחד תיקים ולהישפט פעם אחת ולקבל העונש המגיע לו ולא עתה למתן הזדמנות טיפולית נוספת.

כשאלה פני הדברים, בהחלטה מנומקת דחיתי בקשת ב"כ הנאשם למתן הזדמנות טיפולית נוספת וקבעתי דיון טיעונים לעונש.

3. ביום 26/05/19 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש.

ב"כ המאשימה עתרה לקביעת מתחמי ענישה נפרדים לעבירות השונות. בעבירת הגניבה טענה למתחם עונש הולם הנע בין מאסר מותנה ל-6 חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות, ובעבירת ההתפרצות טענה למתחם עונש הולם הנע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל.

ב"כ המאשימה עתרה להפקעת צו המבחן וצו השל"צ ותחתיהם להטלת ענישה ברף הבינוני של המתחם.

בטיעוניה הפנתה לעברו הפלילי של הנאשם ולהעדר שיתוף פעולה עם גורמי הטיפול.

ב"כ הנאשם עתרה להסתפק לכל היותר בענישה בדמות מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות.

בטיעוניה הפנתה ללקיחת האחריות מצד הנאשם, להליך הטיפולי שעבר הנאשם טרם ולאחר מתן גזר הדין, לגילו הצעיר ולהשלכות הקשות על הנאשם באם בית המשפט יעתר לעתירת המאשימה.

4. הפקעת צווי מבחן ושל"צ

סעיף 20 לפקודת המבחן [נוסח חדש] התשכ"ט - 1969 קובע כך:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו המבחן, שהנבחן לא מילא אחרי הוראה מהוראותיו של צו המבחן, רשאי בית המשפט, בהתחשב, בין היתר, בתקופה שחלפה מיום העמדתו של הנידון במבחן, בדרך שבה עמד במבחן באותה תקופה ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן לעשות אחד מאלה:

(4) אם ניתן צו המבחן לאחר הרשעה לפי סעיף 1(1)(ב) - להטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן, בהתחשב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית".

במקרה דנן, עסקינן במי שבתחילת צו המבחן, במשך כחודשיים ימים, עמד בצו המבחן עת לקח חלק בטיפול קבוצתי אליו הופנה, אולם לא הגיע לשלושה מפגשים. עם זאת, זמן קצר לאחר הטלת צו המבחן, בחודש יולי 2018 הביע רצונו לסיים השתתפותו בקבוצה בה השתתף. לא זו אף זו, בדיקת שתי שמסר העידה על שימוש בסם מסוכן מסוג קנאבוס וליתר בדיקות השתן סירב להגיע.

כך יוצא כי גם בפרק הזמן הקצר בו עמד הנאשם בצו המבחן, הוא לא עמד בו באופן מלא, החסיר ממספר מפגשים ומסר בדיקת שתן מלוכלכת ומאז לא עמד כלל בתנאי הצו.

עוד עולה כי ימים ספורים טרם מתן גזר הדין בו הועמד תחת צו מבחן ביצע הנאשם עבירת גניבה נוספת.

מעבר לאמור, דבריו במעמד הדין מיום 22/05/19 (עמוד 13 שורה 8) מבהירים כי לנאשם אין כל רצון לעמוד בצו המבחן.

כשאלה פני הדברים, אני סבורה כי יש להפקיע צו המבחן ולהטיל ענישה אחרת תחתיו.

5.

סעיף 71 לחוק העונשין קובע כך:

"הוכח להנחת דעתו של בית המשפט שנתן את צו השירות שהנידון לא מילא את צו השירות, רשאי הוא -

(3) אם ניתן צו השירות לאחר הרשעה נוסף על עונש אחר - לבטל את צו השירות ולהטיל עליו עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו השירות, בהתחשב, בין השאר, בכל עונש שהוטל עליו על העבירה המקורית.

במקרה דנן, על אף שגזר הדין ניתן במאי 2018, עד מועד הדיון ומתן החלטה זו, הנאשם לא החל כלל בביצוע שעות השל"צ שהוטלו עליו.

כך יוצא כי ברי שיש להפקיע צו השל"צ ולהטיל על הנאשם ענישה נוספת על העבירה המקורית תוך התחשבות בעונש המקורי שהוטל על הנאשם.

סוף דבר, אני מורה על הפקעת צווי המבחן והשל"צ שהוטלו על הנאשם במסגרת גזר הדין מיום 16/5/18. מיום תחילת הצווים

14.71 ד. לא מילא הנידון אחר צו שירות, רשאי בית המשפט לבטל את הצו ולגזור עליו עונש אחר על העבירה המקורית, ואם לא הרשיעו - רשאי הוא להרשיעו ולגזור עליו עונש על אותה עבירה.

15. העונש שיש להטיל על הנאשם -

בכל העבירות עליהן נותן הנאשם את הדין, הערך החברתי אשר נפגע הוא פגיעה בקניינו של האדם ותחושת הביטחון של הציבור.

בעבירות הגניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב, הפגיעה בערך החברתי היא פגיעה ברף הנמוך - בינוני בשים לב להעדר תכנון ולשווי הגניבה, אל מול שווי השעונים שהחזיק ומכר הנאשם.

בעבירת ניסיון ההתפרצות, הפגיעה בערך החברתי היא פגיעה ברף הבינוני של המתחם, בשים לב לחבירה בצוותא לביצוע העבירה והעובדה כי העבירה הופסקה רק בשל הגעת משטרה.

16. מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות הגניבה והחזקת רכוש החשוד כגנוב מעלה כי בתי המשפט מטילים עונש הנע בין מאסר על תנאי ועד עונשי מאסר בפועל. (ראו: רע"פ 6365/13 קליינר נגד מדינת ישראל (23/09/13), ת"פ (ת"א) 18987-06-15 מדינת ישראל נגד סביטקין (24/06/15) ות"פ (ק"ג) 58483-03-14 מדינת ישראל נ' זריהן (24/06/15)).

מדיניות הענישה הנוהגת בעבירת ניסיון ההתפרצות מעלה כי בתי המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר קצרים בעבודות שירות ועד עונש מאסר בפועל (ראו: רע"פ 8114/10 אבו חדיד נגד מדינת ישראל (07/11/10) ורע"פ 55190/10 דני וינוקור נגד מדינת ישראל (14/09/10)).

במצב דברים זה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם בגין עבירות הגניבה והחזקת הרכוש נעה בין מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל לכל עבירה.

17. מתחם העונש ההולם בגין עבירת ניסיון ההתפרצות נע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 10

חודשי מאסר בפועל.

18. בקביעת העונש בתוככי המתחם שקלתי את גילו הצעיר של הנאשם, מצבו האישי והמשפחתי, והפגיעה הקשה בפרנסתו ובפרנסת משפחתו ככל שיוטל עליו עונש מאסר, אל מול עברו הפלילי של הנאשם, העדר אפיק שיקומי בעניינו על אף ההזדמנות שניתנה לו על ידי בית המשפט בגזר הדין המקורי, ואי עמידה של הנאשם בשני צווים שונים שהוטלו עליו.

19. לאחר ששקלתי כלל השיקולים אני סבורה כי יש להטיל ענישה ברף הנמוך-בינוני של כל אחד ממתחמי הענישה, וזאת אף בשים לב לעובדה כי מעבר לצווים שנגזרו על הנאשם בגזר הדין המקורי, הוטלה אך ענישה צופה פני עתיד בדמות מאסר מותנה ולא הוטלה כל ענישה בעלת רכיב כלכלי כלשהו.

20. סוף דבר, תחת צווי המבחן והשל"צ שהופקעו אני מטילה על הנאשם עונשים כדלקמן:

1. 6 חודשי מאסר שירוצו בעבודות שירות.

הנאשם יתייצב לריצוי עונש עד יום 20/08/19 שעה 08:00 במשרדי הממונה בעיר באר שבע. מובהר לנאשם כי עליו לעמוד בכל תנאי הממונה שאם לא כן, ירצה יתרת המאסר מאחורי סורג ובריא. הנאשם ימסור בדיקות שתן לגילוי סמים.

2. הנאשם ישלם קנס בסך 2000 ש"ח או 20 ימי מאסר תמורת הקנס. הקנס ישלם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים. תשלום ראשון תוך חודש ימים מהיום.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט"ו תמוז תשע"ט, 18 יולי 2019, בנוכחות הצדדים.